

6. Woj nosy nochzetaj po wustim pucju thodjicj, dataj so ſwjetewi po ſchjerokim tu wo- djič, woj ſpucja ſtupitaj a husto panetaj, duž ſcjaſom wrocjtaj so, so kBohu wobrocjtaj.

7. Wn ſtawu romadji, ſe ſchitke poſajene, ſe morwe kdo- bremu, we bitwi pschemojene, ach, wſmicje ljepe ſo hindale na kedjbu, wopomincje, ſo Boh was nej ſtworil krjefchenju.

8. Njett ſomnu pschitupcje a wuſnajcje ſo ſleho, jałoznje plakajcje, a roſkajcje ſo teho, ſchtož ſe wu ſa młodosz tu ſleho ſcjinile, ſo Boh wam woda ſcho a nadny wostał by. B.

144.

Allwissender Herr Zebaoth ic.
Dox: Ja ktebi, Žesu, wołam ic.

O Božo ſchehowjedomny, ſchjech duschow pscheptytarjo, kij ſam prawy a ſwjaty ſy, ja cjl, moj lubowarjo, tu nusu ſpla- cjom wuſtorju, kotruiž wodnjo a wnožy moj Duch ſprozu a ſwulkej jałozju kaž ſmerez na ſebi noſy.

2. O kaſka wulka lobina wot rjefchnych myſlow we mni, moj Božo, ſo njetk poſafa, a cjiszcji ſo tak kemni, ſo ſcho, ſchtož twoje ſlowo nam we ſcheszijanſtwi kaže, to womaje ton rjefchny nerjad ſcho, a tak tu duschu ſkaje.

3. Majbole tedy cjuju ja tu roſnosz ſam we ſebi, dyž ja

kaž wacjka hubena ſo, Motze, modlu ktebi, dyž ſrudnje ſdychuju, ach! ach! tak pschindje tedy wele myſlow ſhelje, te ſtorečja pschi proſtwach tu nutter- noſz ſchu delje.

4. Ach ton ſly buch, kij wheli je, me husto ſwjeru pyta, ſo by me tornyl wot tebe, tak traſchnje won me ſpyta, po- klate rjefchne myſlje ſu, kij we mni horje ſtanu, ktemu cjanu, ſchtož herwak necjinju, ſo do nesboža panu.

5. Te rjefchne myſlje we mni ſu plod ſHadamowho pada, kij wedu duschu thubenſtu, ſo wona troſhta trada, haj we nich ſly buch njesdo ma, mi ſnimi jamu rebe a me ſjabe, to ſu te koſydkla, kij cjanu me wot tebe.

6. Besch ſomnu hicj po praw- doſzi, moj luby Božo, kſudu, ach! da ja lejder jałoznje tam ſatamany budu, ſa koždu ſlu myſl dyrbjal ja ton helki wo- hen doſtacj, a tam wostacj we heli bes konza, djež twoj njew budje khostacj.

7. Ach! nadny ſmilny Bo- žo, ach! ja tebi panu knoham, laj ſchaf, tak pschi tých ſtyſ- noszach ja ſplacjom ktebi sto- nam, ach moja wjera ſdychuje, ty zyl mi ton rjeh wodacj, nadu podacj, ſo bych mol ſmilnoszje we Krysta ranach doſtacj.

8. Pomhaj mi ſtwojej ſyl- noszju te rjefchne myſlje mo- ricj, daj dobycje we bjudjenju,